

Májomsziget

A Bihar megyei MIDESZ hetilapja

... szól mindazoknak, akik „veszik a lapot“.

I. évfolyam

6. szám

1990. március 15.

Ára 3 lej

Párizsban lánkol Lajos Fülöp trónja, Itáliában, Poroszországban is fellobban, na a forradalom tüze; bukik Metternich; Pest — Buda a „Talpra magyar“-t visszahangozza. Az európai forradalmak lenyűgöző hatásának hirtelen Erdélybe is. Avram Iancu népében is feléled a vágy, hogy vivják ki jogaikat, szabadságukat. Am a magyar vármegyei urak nem tűrték ezt. A földesúrnak még joga van robotoltatni. Fegyveres nemesi csapatok járták a falvakat. Botoztatták, a zúgolódó falvak hátrába akasztófát állítottak elrettentésül. Közben észre sem vették, hogy mindezzel a Habsburg család malmára hajtják a vizet; a bécsi udvar érdekeit szolgálja, ha retteg a magyar úr a román kasztól, am-

MÁRCIUS 15 MÁSKÉNT

az pedig a magyar bosszújától. Iancu még vár: nem akarja övét az osztrákok oldalán harcra hívni a március 15-ét kivívó magyarok ellen.

Május végén a Kolozsváron összeült erdélyi országgyűlés kimondta az uniót. De a románság sérelmeinek orvoslása szóba sem került.

Kossuth keresi a nemzetiségekkel való megegyezést: „Hogyha egyesíthetjük erőinket, a haza mentve, ha nem: nincs“. De engedményei elkéstek. A román nép már harcolt főlzabadosulásáért, földért, jogért, nemzeti egyenjogúságért, önkormányzatért.

A két nemzet odahajította fejét a nemzetiségi viszálykodás tőkéjére. Csaknem másfél évszázad kellett, hogy most azt felemelje onnan, — mert úgy-e, felemeli?

Március 15-e ünnepe P. f. Tánccsics emlékére. — Hétköznapjaink mindnyájunké!

László Boglárka

Szóhoz sem jutok!

Már megint?! Ez jó! No és miért??? Mert forradalom volt, 1848—'49-ben. Erre emlékeznék, ha lehetne. No de nem! Azt már nem! Mert a híres RMDSZ egyik-másik nagyra becsült tagja arra hívja fel a figyelmünket, hogy a Nemzeti dal a 18-án (csütörtök helyett vasárnap) tartandó műsorunkba bele nem kerülhet, pont úgy, mint a jó! ismert nota: Kossuth L. azt üzenté. No de akkor miért írta ezt Petőfi, és miért enekelt így a nép Kossuthról? Meggyőződésem(-sünk), hogy nem ezért!

Gergely Betti
Margitta

Vörösmarty Mihály

SZÓZAT

Hazádnak rendületlenül
Légy híve, oh magyar;
Bölcsöd az s majdan sírod is,
Mely ápol s eltakar.

A nagy világon e kívül
Nincsen számodra hely;
Áldjon vagy verjen sors keze:
Itt élned, halnod kell.

Ez a föld, melyen annyiszor
Apáid vére folyt;
Ez, melyhez minden szent nevet
Egy ezredév csatolt.

Itt küzdtenek honért a hős
Árpádnak hadai;
Itt törtek össze rabigát
Hunyadnak karjai.

Szabadság! Itten hordozák
Véres zászlóidat,
S elhulltanak legjobbaink
A hosszú harc alatt.

És annyi balszerencsét közt,
Oly sok viszály után,
Meggjogyva bár, de törve nem,
Él nemzet e hazán.

S népek hazája, nagy világ!
Hozzad bátran kiált:
„Egy ezredévi szenvedés
Kér éltet vagy halált!“

Az nem lehet, hogy annyi szív
Hiába ontá vért,
S keservben annyi hű kebel
Szakadt meg a honért.

Az nem lehet, hogy ész, erő,
És oly szent akarat
Hiába sorvadozzanak
Egy átoksúly alatt.

Még jóni kell, még jóni fog
Egy jobb kor, mely után
Buzgó imádság epedez
Százerek ajakán.

Vagy jóni fog, ha jóni kell,
A nagyszerű halál,
Hol a temetkezés fölött
Egy ország vérben áll.

S a sirt, hol nemzet süllyed el,
Népek veszik körül,
S az ember millióinak
Szemében gyászköny ül.

Légy híve rendületlenül
Hazádnak, oh magyar:
Ez éltetőd, s ha elbukál,
Hantjával ez takar.

A nagy világon e kívül
Nincsen számodra hely;
Áldjon vagy verjen sors keze:
Itt élned, halnod kell.

MEGEMLÉKEZÉSEK — KOSZORÚZÁSOK — RMDSZ — MIDESZ

Március 15-én, délelőtt 10 órakor a Rulikowszky Kázmér síremléknél.

10 óra 30 perckor a Nicolae Bălcescu szobornál, a Munkásparkban.

11 órától Szacsavay Imre szobránál a Iosif Vulcan parkban. (A Garasos hídnál)

Március 15-én délután a Felix-fürdőn koszorúzzák meg a Petőfi szobrot.

Délután 17, illetve 19 órai kezdettel „Március igaza“ címen, a Szigligeti Ede társulat előadására kerül sor az RMDSZ és a MIDESZ szekházának dísztermében. (Leontin Sălăjan 27.)

MIRE EMLÉKEZÜNK erre kerestem választ a Fő utcán sétálva.

— Mit tud ön Március 15-ről?
— Mi ne tudnánk drágal Petőfi Sándor. Nem tudom pontosan, de az ő nevéhez fűződik.

— Mit történt akkor?
— Forradalom! En már nem olyan nagyon emlékszem.

— Reméljük, ezután meg lehet ünnepelni.

— Hát persze, világos! Az én édesapám is erre tanított: fiam, máma március 15-e van és erről nem szabad sosem elfeledkezni.

— Mit tudsz 1848. március 15-éről?
— Hát a ... egy felszabadító, hogy is mondjam ...

— Szabadságharc.

— Igen.

— Meg szoktál emlékezni erről az eseményről?

— Nem, nem ünneplik az országban. Talán ezután igen, remélem.

— Mit tud ön Március 15-éről? Milyen évforduló?

— Ne csináljunk riportot, mert nagyon hosszan tart, míg elmondom.

— Nem számít, van még hely a szalagon.

— Sajnos nincs időm.

— Mégis, egy mondatban mit jelent az ön számára?

— Az én számomra túl sokat jelent, ahhoz, hogy két szóban elmondjam. Magyarnak születtem, az is vagyok, a történelmet is ismerem, tudom miről van szó.

Bizom benne, mindannyian tisztában vagyunk azzal, hogy miről is van szó, és hogy a mindenholnan érkező koszorúknak idén lesz helyük az aradi Tizenhárom Vértanú emlékművének talapzatán is.

Harsányi Zoltán

Miss Nagyvárád a háttérből

Március 7-e. Főpróba. Sehol senki és semmi (csak a lányok). Senki sem tudja, hogy mint, merre, hogyan. Kóosz. Legálább az ég szakadna be. A zsűri még nem állt össze, a lányok nem tudnak mozogni, a zene pocskék, a díjak sehol, annak is nagy része külföldön.

Március 8-a. Félórás késés. Nyolcszáz férőhelyre ezerszáz ember. Egy tony: fejlődünk. Hála a nagyváradi televíziónak, két képernyő által oldalt is látni valamit. Elkezdődik. Senki sem tudja, melyik percben csap be a „menkü”.

Jönnek a lányok, egyre csak jönnek felöltözve. Majd egy kis show. Breiner Béla Klub jó show, nagy taps. Csak azt nem értem, hogy azt az elfuserált discjockeyt miért tartják? Mert a zene az kidolgozatlan és élvezhetetlen.

Ismét a lányok: fürdőruhában. Megmozdulnának a farmerek, csorogna a nyál, ha nem volnának középkori habfélék; nyomot hagytak rajtuk a tél disznótoros vacsorán. A zsűri egyik-másik tagjának azért bepárasodott a szemüvege (már ha volt neki), mert nem igazán tudták eldönteni, ki is a legszebb. A közönség logalábbis ráfűtyült a döntésre.

Egy biztos: a műsor szerkezete valamelyest hasonlított a külföldi hasonló rendezvényekéhez, — csak gyerekcipőben. Ezért a gyerekcipőért azonban sokat kellett talpalnia a négy fő rendezőnek: Delorain Gyulának, Szabó Andrásnak, Tökölly Lászlónak és Lajos Ferencnek. A műsor vége előtt kiderült: március nyolcadikával ennek még nincs vége. Nyáron jön a Miss Félix, ami remélhetőleg tökéletes aktot bűjtat ebbe a „gyerekcipőbe”.

Magdás Attila

EGÉR ELEMÉR ESETE ELEFÁNT ELZÁVAL

Egyszer egy európai egér Egyiptomba elvándorolt.

Ezen egeret elődei elnevezték Egér Elemérnek. Egy estélyen elképzelték Elefánt Elza elegáns eperszínű estélyije. Eldumcsizták eszperantóul.

Egyszer Elza elhívta ebédre Elemért. Elza ebéd előtt erkélyén egyedül edzett egy emelővel. Egyszer csak előbukkant Egérke, egyenesen Elza elé ereszkedett ejtőernyőjével. Elza elképedve emelőjét emelőre ejtette. Emiatt elájult. Egérke elsősegélyként ecetért erédt. Elza elkéült emelőt ecetes ecettel elernyesztette.

Egy ekszavátor erejével emelte egériyukába. Egyet enyelegtek.

Egy esős este elballagtak egy evangélikus espereshez esküvőjükre.

Ezen eset egy elmebajos egyén elméjében elképzélhető.

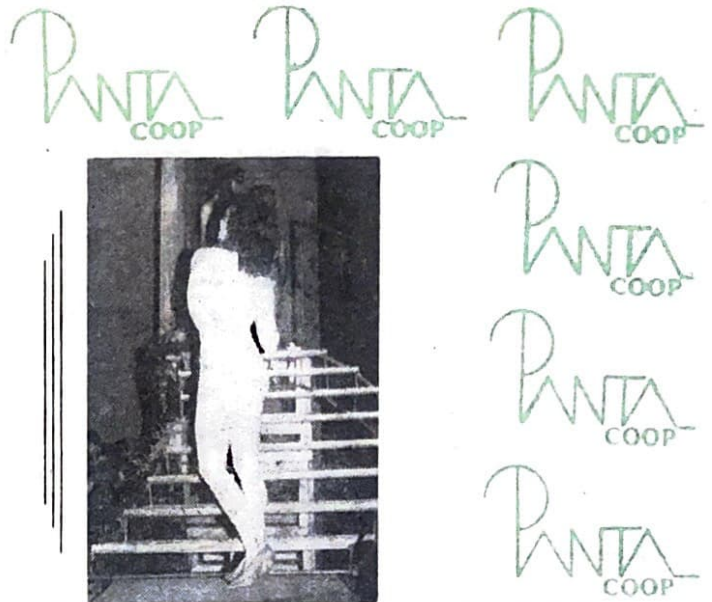
Szabó Tünde

MISS NAGYVÁRAD

Aki március 8-án befért „az első szabad szépségversenyre”, annak kocsányon lóghattak a szemei. A Mottó Román festőművész által elnököt műkedvelő zsűri előtt ellibegő leányzókra mindent rá lehetett fogni, csak azt nem, hogy napbarnitottak és nádszálvékonyak. A diszkret (azaz titkos) szavazás nyomán kiderült, hogy városunk „legmisszebbjei” Steer Lavinia, Bakos Andrea és Sim Genoveva. Összesen cirka 55 évesek. A megfélemlést nem kell beküldeni. Azt viszont eláruljuk, hogy a sikeresnek mondható showműsor védnökei a Pantacoop, a MIDESZ, a Majomsziget, a Nyomdaklub, a Solidaritatea Cipőgyár, az Üvegházak voltak. Kifejeztünk valakit? Reméljük, nem. Viszont szerkesztőségünk egyes tagjait elfeledték meghívni. Seba! Legközelebb az általunk szervezett MISTER NAGYVÁRAD show-ra mi sem hívjuk meg az amnéziás Mideszeseket...

D.L.

(Sütő Attila felvételei)

EFKKH

Üdvözljük az Első Független Közelvéleménykutató Hivatal (EFKKH) megalakulását. Örömmel olvastuk első jelentésüket a sorból (BN 1990. március 9).

A Majomsziget szerkesztőségében uralkodó elégtelenség minősíthető munkaszervezési állapotok nem engedik meg, hogy a jelenleg „tejt, búsért, és újságokért álló sorok környékén”, valamint „littakozó gyűlések”, igazgató-vezetőségek és pártalapító összejövetelek zónájában táborozó EFKKH-t megkeressük, ezért kérjük, keressenek minket ok Iskolában, munkahelyen, heti három nap és három éjszaka a nyomdában, néha (péntek délután és szombat egész nap) a szekház padlásán található szerkesztőségi egérlükben.

Munkatársunk, Csuzi István, próbálkozott már némi bátorítással közvéleménykövetléssel (ha már egyszer muszáj volt neki villamoson utazni), de hát egy Hivatal az egészen más. Remélem, komolyabb cég lesz, mint a MIDESZ információs irodája (akitől a BN a mai napig nem kapott hírt).

Egy szó, mint száz, örülünk az EFKKH megalakulásának, várjuk közérdeklődésre számotartó felmeréseiket, hátha ezáltal információ-dúsabb lesz majd a Majomsziget is.

K.A.

Mike Tysont hipnózissal kezelik ökölvívó mérkőzése előtt. Valószínű, hogy J. Douglas is hipnotizálta, mert a 10-ik menetben kiütötte a „verhetetlen” világbajnokot.

Joao Havelange, a F.I.F.A. elnöke, új javaslatot terjesztett elő, miszerint a futballmérkőzések idejét 4x25 percre módosítsák.

SPORTSZIGET

Erre azért lenne szükség, mert így szponzorokat, reklámokat és egyéb támogatásokat lehetne szervezni. Az ily módon befolyt összegeket a harmadik világ focijának támogatására lehetne felhasználni.

A zimbabwei Pround Killmanjaro ökölvívó megtagadta az AIDS vizsgálatot egy mérkőzése előtt. Az eset nem egyedülálló, mivel már előfordult egy ugyancsak boxoló honfitársával. Esetleg AIDS-esek?

Pink István

Szerkesztőbizottság:

Dénes László, Kinde Annamária,
Magdás Attila, Naphegyi Boldis
Anna, Szabó András-Levente,
Szatmári László

Műszaki szerkesztő:
Keresztesi Béla

Cím: Leontin Sálján út 27,
Nagyvárád

Telefonunk: már nincsen.

Borzasztó kinosan érintett minket, hogy lapunk igen sok hibásan nyomott példányra került arusításra. Mivel épp a belső oldalakra koptak le a betűk, rikkancsaink nem mindig vettek észre. Kaptunk is számos letolást, holott a szerkesztőség igazán nem tehet a nyomdahiábról. Gyanútlan és hűséges olvasóinkat megkövetjük, a selejtes számokat bármikor szívesen kicseréljük. Névtelen levelekre továbbra sem válaszolunk, de az „üres oldalakon” beküldött pornó rajzocskáknak megörültünk... Tulajdonképpen a nyomdát is huába szidjuk. Utánanéztünk: a gépek túlterheltsége, elavultsága az oka mindennek.

Dénes László

Lőrincz Erzsike:

Köszönjük felajánlott segítségét. Ha majd nem bírközünk meg a beérkezett levelekkel, értesítünk.

Pásztai Ilona:

Örvendünk, hogy írásaink kellemes emlékeket ébresztettek Önben.

Panti András:

Mi is reméljük, hogy nem volt hiábavaló — semmi. A falakra pedig ügyelünk, hogy ne nőjenek — az égg.

Szöke Eva, Bíró Árpád:

Köszönjük verseiteket. Küldjétek még. Addig is vegyetek fel a kapcsolatot a „Tegez”-körrrel.

Balogh Andrea:

Mi sem tudunk többet. Érdeklődni fogunk.

Kendi Gyula:

Ha küldesz te is valamit, mi is küldünk.

Deme Lóránd:

Nem csak a te kedvenced a vers. A miénk is. Várunk a szerkesztőségbe, hogy átvedd szép, tartalmas levedelt a jutalmat.

Stefán Hajnalka (Székelyhíd):

Nem lepett meg, amit írtál. Sajnos nemcsak nálatok zajlott, zajlik így a külföldi vendégek látogatása. Vigasztalásként azért nem kell szégyenkezni, ami nem a mi hibánk. Ez volt, ez van — reméljük, nemsokára másképp lesz! Már az is valami, hogy eljutottak hozzátok.

Szabo Katalin:

Cimedet továbbítottuk az „Extaz-nak”

Naphegyi B. Anna